

Hodnocení diplomové práce

Autor: Dávid Brna

Název práce: Living with the enemy

Dávid Brna je svébytný autor, pracuje velmi koncepčně v dlouhodobých projektech. Je samostatný, k tématům poctivý a k tvorbě silně motivovaný. Dlouhodobě se zabývá tématem (duševního) zdraví, destigmatizací i relativizací duševní nemoci. Nemoc chápe jako metaforu stavu společnosti. Zkoumá souvislosti globální ekonomiky a (psycho)farmakologie.

Dávid se intenzivně věnoval teoretické výzkumné části, je mu typický intelektuální přístup k tématu. V diplomové práci se mu účinně povedlo jeho obvyklý zájem o duševní zdraví a farmaceutický průmysl dostat k velmi současnému tématu emoční hodnoty práce a politickým a třídním aspektům nemoci. Zranitelnost versus produktivita. Náš ekonomický systém „založený na nerovnosti, vykořisťování a souzení lidí podle jejich výkonu“.

Úspěšný člověk má práci a je fyzicky i duševně zdravý. Pokud v důsledku práce onemocní či se zhroutí, je zde farmakologický průmysl, který ho „opraví“, aby mohl dále bez problémů pracovat a tím vyplňovat prázdnotu svého života. V korporátním pojetí je jednotlivec bez práce zcela bez významu. Chybí zde vertikální rozměr, po smyslu života se nikdo neptá.

Dávid převzal strukturu dokumentu z amerického populárně naučného pořadu *Monsters inside me*, který spadá do škatulky reality televize a vykořisťuje, objektivizuje, exotizuje zranitelné skupiny. Brna v této souvislosti uvádí v textové části svojí práce pojem Claire Bishop *social porn*. Žánr sociální pornografie je velmi atraktivní, protože má velkou sledovanost tedy přináší možnost zisku.

Brnova diplomová práce má neobvykle silnou složku humoru – s jakým konstruuje a manipuluje svoje rekvizity, jakým stylem nechá nalíčit a hrát své herečky, že nakonec využije původní (jen manipulované) audio z amerického televizního pořadu. Ironie a černý humor prostupuje celým videem jako určité vodítko. Krvavé písmo, jak z béčkového hororu napovídá, že se podílíme na voyeurském mechanismu i kdybychom nechtěli. Celkově intenzivní vizuální zpracování kope do slabin, do odvrácené strany korporátu: nezpracovaných počitků, emocí, strachu, fascinace bizarností, vzrušení z utrpení druhých. Sestry přítelkyně vypadají skutečně velmi nezdravě, napěchované do obleků, s temnými kruhy pod očima a mastnými rozpuštěnými vlasy. Jejich vzhled je symptomatický, odkazuje na snahu nižší střední třídy vypadat slušně a zakrýt všechny známky nedostatku. Nekonečnou únavu, vyhoření a přepracovanost, nedostatek financí a permanentní stres donekonečna zakrývat nelze, zvláště když člověku chybí prostředky. Sledujeme kapitalistické zombie, jak se hrnou do práce hned jak seskočí z operačního stolu. Lékaři jsou zde prezentováni jako maňasci s rukama farmaceutických společností v břichách.

Život s parazitem v mozku je metaforou života v kapitalismu. Při práci v korporátu je zaměstnanectvo neustále nenápadně přesvědčováno, že je o ně pečováno a že se mají dobře, čímž jsou motivováni, aby ještě lépe pracovali a aby svou práci milovali i když nedává žádný smysl. Jejich potřebám je nasloucháno, ale jen do té míry, dokud je jejich energie využitelná v systému. Péče v korporátu vytváří určitá simulakra šťastného života. V detailech jako je ekzém kolem úst obou hlavních protagonistek, narychlo nepravdělně nanesený

make-up, či snaha synchronizovat se s již danou zvukovou stopou lze spatřit hlubší podstatu věcí: rádobý pohoda stojí na vratkých základech strachu a stresu. Z tautologického modelu falešné radosti a úspěchu nelze tak snadno vystoupit. Nepomůže ani káva zdarma či automat na teplou a studenou vodu. „*Parazit ve Wendyně hlavě je současné pojetí kultury výkonu na pracovišti. Vnitřní nepřítel, se kterým žijeme je internalizovaný kapitalismus.*“

What doesn't kill you makes you stronger, neříká jenom Kelly Clarkson. Z Davidovi hlavní hrdinky Wendy nebude *fighter* ani nebude *stand a little taller*, po „vyléčení“ z ní bude zase jen funkční pracovnice.

Vlastně to nakonec vůbec není vtipný, spíš strašlivý.
Vyléčíme někdy monstra nerovnosti?

Dávida Brnu považujeme za velmi hodnotného umělce. Jeho kvalitně realizovaná diplomová práce nastavuje kritické zrcadlo tautologii kapitalismu a nastoluje otázky, na které je velmi těžké odpovědět.

Hodnotíme stupněm 1

Kateřina Olivová a Darina Alster